

ENTREVISTA

Víctor Escandell

(Eivissa, 1971)

L'inclassificable i premiat il·lustrador eivissenc presenta el segon títol de la col·lecció Doble joc, aquest cop en anglès.

«La idea que persegueixo sempre és que els nens aprenguin jugant»

El teu pare treballava com a dibuixant a *El capitán Trueno*. Què creus que has après d'ell, Juan Escandell?

Com a dibuixant, d'ell he après a treballar amb tenacitat i perseverança, a convertir el dibuix, la meva major afició, en la meva professió. Tots dos som molt disciplinats i rutinaris a l'hora de dibuixar. També m'ha transmès la importància de saber observar i entendre el que dibuixem, de l'estudi del dibuix acadèmic i el domini de les tècniques clàssiques per crear després nous estils. Però sempre des d'una base de dibuix ben assentada.

Què significa per a tu ser il·lustrador?

El dibuix li dona sentit a la meva vida, ho és tot. De fet, em passo la vida dibuixant, i m'ho passo realment bé!

La teva frase de capçalera és ««Reivindicant el multiestil com una forma més d'autoria».

Lluny d'algunes veus que consideren imprescindible que un il·lustrador tingui un segell propi, sigui «inconfusible» i tingui una línia única de treball, en el meu cas considero essencial donar espai a la investigació i a la cerca de nous estils. És una tendència innata: literalment, m'avorreixo com una ostra fent sempre el mateix. Per a mi, cada projecte és un món a part; i encara que sempre hi soc jo present com a fil conductor, intento abstraure'm i que sigui el projecte el que em dirigeixi.

Molts dels teus llibres es gesten en *stages creatius*. Com funcionen aquests retirs?

L'any 1998, juntament amb Rebecka Elizegi, vam crear Alehop, un estudi de disseny

«Tenim lectors que ens expliquen que llegeixen els llibres d'*Enigmes de nou*, encara que sàpiguen les solucions, perquè els resulten molt divertits. Això ens encanta!»

gràfic i il·lustració. Per a idear i generar nous projectes, ens abstraïem del nostre dia a dia en aquests retirs. Quan surts del teu entorn habitual i t'aïlles centrant-te en una sola idea, el projecte flueix molt millor. Un lloc que ens resulta molt inspirador és Formentera. Allí vam idear *Doble joc*.

Als teus llibres publicats per Zahorí Books, el disseny és de la Rebeka Elizegi. ¿Sempre treballeu junts?

Quan hem de dissenyar, maquetar i il·lustrar un llibre, sí. Plantegem conjuntament l'obra i ho consensuem tot: format, estil gràfic, cromàtica, tipografies, estil il·lustratiu... Després cadascú s'encarrega de la seva part, però sempre treballem en estreta col·laboració.

Quines eines utilitzes per a il·lustrar?

Depèn del projecte. Tant en els llibres d'*Enigmes* com a *Doble joc*, il·lustro en llapis sobre la maqueta en paper totes les vinyetes per veure l'espai real que tinc. Després escanejo els dibuixos i els redibuixo i acoloreixo amb Photoshop.

***Double Game* per a aprendre anglès és el segon títol de la col·lecció *Doble joc*. Com neix aquesta sèrie?**

De la idea que persegueixo sempre: que els nens aprenguin jugant. Ens va semblar divertit crear un doble llibre, unit pel lloc, que el lector talla i separa per començar a jugar. Aquest ritual d'iniciació fa del llibre un objecte molt especial. A més, pel seu petit format, és portàtil i simpàtic. La idea

és que substitueixi una estona al mòbil i els dispositius digitals...

En què es diferencia del primer llibre, *Doble joc de preguntes i respostes*?

Vam començar amb el clàssic joc de pregunta-resposta de cultura general. Vist el bon acolliment que va tenir, al segon títol ens hem atrevit una mica més: *Double game* és un joc de preguntes i respostes per a aprendre anglès de manera informal i divertida. Haig de confessar que jo mateix he millorat el meu anglès notablement durant el procés de creació, encara que no era molt difícil, he, he, he...

El llibre desborda sentit de l'humor.

Crec que l'humor és inherent a la meua manera de veure i entendre el món. Humor, ironia, crítica... En aquest cas, potencia la idea d'aprendre jugant. S'aprèn millor entre rialles. Tenim lectors que ens expliquen que llegeixen els llibres d'*Enigmes de nou*, encara que sàpiguen les solucions, perquè els resulten molt divertits. Això ens encanta!

És el públic infantil tan exigent com els lectors adults?

És clar que ho és, i molt! Necessiten que el llibre els reпти, els atrapi per la història, les il·lustracions, la temàtica... Els encanta esforçar-se per entendre i descobrir... En general, són molt agraïts, però si alguna cosa no els fa massa gràcia també ho transmeten clarament. I ho agraeixo: a partir de les seves crítiques, jo aprenc. ■